

Ne zavarj, Uram! Imádkozom...

- Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy...
- Tessék!
- Ne zavarj! Imádkozom.
- De hát engem szólítottál!
- Téged szólítottalak? Eh... nem. Tulajdonképpen nem. Na igen, azt imádkozzuk: Mi Atyánk, aki mennyekben vagy...
- Már megint! Hívsz engem, mert beszélgetni akarsz velem. Vagy nem? De hát mit akarsz?
- Szenteltessék meg a te neved...
- Komolyan gondolod?
- Mit kell komolyan gondolnom?
- Valóban akarsz, hogy szenteltessék meg a nevem? Mit jelent ez?
- Ez azt jelenti... ez azt jelenti... Te jó ég! Nem tudom, mit jelent. Honnét tudjam?
- Ez azt jelenti, hogy szívügyed: Mindenki lássa nagy művemem, és magasztalja a nevemet.
- Hm. Aha. Értem... Jöjjön el a Te országod. Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.
- Ezt komolyan gondolod?
- Hogy legyen meg a te akaratod? Hát természetesen! Rendszeresen járok templomba. Fizetem az egyházi adót. A misszióknak is adok.
- Én többet akarok. Azt akarom, hogy az életed jöjjön rendbe. Hogy megszűnjenek a rossz szokásaid, amelyekkel másoknak az idegeire mégy. Hogy megtanulj mások helyzetéből kiindulva, másokért gondolkodni. Segíteni, hogy minden ember eljusson az igazság ismeretére, még a főnököd és a házigazdád is. Azt akarom, hogy a betegek meggyógyuljanak, az éhezők ételhez jussanak, a szomorúak megvigasztalódjanak, a foglyok kiszabaduljanak. Mindazt amit ezeknek teszel, nekem teszed.
- Miért épp engem szúrtál ki? Mit gondolsz, hány undok álszent ül a templomban? Figyeld csak meg!
- Bocsánat, én azt gondoltam, valóban azért imádkozol, hogy én uralkodjak az egész világon, és legyen meg az én akaratom. Aki ezért imádkozik, annak ez személyes szívügye. Csak akkor lehetsz az én országom követe, ha ugyanazt akarsz, mint én.

- Kezdem sejteni. Folytathatom az imádságot? Mindennapi kenyérünket add meg nekünk ma...
- Sokat akarsz, ember. Kérésed azt jelenti, hogy valamit tenni is akarsz azért, hogy a világ éhező milliói megkapják mindennapi kenyérüket.
- Bocsásd meg a mi vétkeinket, amint mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek...
- Munkatársadnak is?
- Most meg ezzel jössz? Nagyon jól tudod, hogy a múltkor nyilvánosan leégetett. Mindig olyan pimaszul nagyképű velem szemben, hogy már akkor dühbe gurulok, amikor megkezdte a leereszkedő megjegyzéseit. És tudja is ezt! Nem kollégának tekint, hanem a fejemen táncol. Ez az alak...
- Tudom, tudom. De hát mit imádkozol?
- Nem úgy gondoltam.
- Legalább őszinte vagy. Jó az neked, hogy ennyi ellenszenvet és keserőséget hordozol magadban?
- Egész beteg vagyok tőle.
- Én meg akarlak gyógyítani. Bocsásd meg neki, és én is megbocsátok neked. Talán már előbb megbocsátok neked. Mert a nagyképűség és a gyűlölet az ő bűne, nem a tiéd. Akkor lehet, hogy kevesebb lesz a pénzed. Biztos, hogy veszítesz társadalmi rangodból. De béke költözik a szívedbe.
- Hm. Nem tudom, meg tudsz-e győzni.
- Segítek neked.
- Ne vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól...
- Mindennél szívesebben. Mondd el, milyen emberek és helyzetek visznek kísértésbe.
- Hogy gondolod ezt?
- Hát ismered gyenge oldalaidat. Durvaság, pénzvágy, érzékiséged, erőszakosságod, neveltetésed. Ne adj esélyt a kísértésnek!
- Azt hiszem, ez a legnehezebb Miatyánk, amit életemben valaha imádkoztam. De legalább valami köze van a mindennapi életemhez.
- Szép. Már haladunk. Imádkozd nyugodtan végig!
- Mert Tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.
- Tudod mi válik az én dicsőségemre? Ha az olyan emberek, mint te, komolyan kezdenek venni engem, és az én akaratom szerint kezdenek el cselekedni. Ha rájönnek, hogy amit az én országomért tesznek, végülis őket magukat teszi boldoggá.

Ne zavarj, Uram! Imádkozom...

- Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy...
- Tessék!
- Ne zavarj! Imádkozom.
- De hát engem szólítottál!
- Téged szólítottalak? Eh... nem. Tulajdonképpen nem. Na igen, azt imádkozzuk: Mi Atyánk, aki mennyekben vagy...
- Már megint! Hívsz engem, mert beszélgetni akarsz velem. Vagy nem? De hát mit akarsz?
- Szenteltessék meg a te neved...
- Komolyan gondolod?
- Mit kell komolyan gondolnom?
- Valóban akarsz, hogy szenteltessék meg a nevem? Mit jelent ez?
- Ez azt jelenti... ez azt jelenti... Te jó ég! Nem tudom, mit jelent. Honnét tudjam?
- Ez azt jelenti, hogy szívügyed: Mindenki lássa nagy művemet, és magasztalja a nevemet.
- Hm. Aha. Értem... Jöjjön el a Te országod. Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.
- Ezt komolyan gondolod?
- Hogy legyen meg a te akaratod? Hát természetesen! Rendszeresen járok templomba. Fizetem az egyházi adót. A misszióknak is adok.
- Én többet akarok. Azt akarom, hogy az életed jöjjön rendbe. Hogy megszűnjenek a rossz szokásaid, amelyekkel másoknak az idegeire mégy. Hogy megtanulj mások helyzetéből kiindulva, másokért gondolkodni. Segíteni, hogy minden ember eljusson az igazság ismeretére, még a főnököd és a házigazdád is. Azt akarom, hogy a betegek meggyógyuljanak, az éhezők ételhez jussanak, a szomorúak megvigasztalódjanak, a foglyok kiszabaduljanak. Mindazt amit ezeknek teszel, nekem teszed.
- Miért épp engem szúrtál ki? Mit gondolsz, hány undok álszent ül a templomban? Figyeld csak meg!
- Bocsánat, én azt gondoltam, valóban azért imádkozol, hogy én uralkodjak az egész világon, és legyen meg az én akaratom. Aki ezért imádkozik, annak ez személyes szívügye. Csak akkor lehetsz az én országom követe, ha ugyanazt akarsz, mint én.

- Kezdem sejteni. Folytathatom az imádságot? Mindennapi kenyérünket add meg nekünk ma...
- Sokat akarsz, ember. Kérésed azt jelenti, hogy valamit tenni is akarsz azért, hogy a világ éhező milliói megkapják mindennapi kenyérüket.
- Bocsásd meg a mi vétkeinket, amint mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek...
- Munkatársadnak is?
- Most meg ezzel jössz? Nagyon jól tudod, hogy a múltkor nyilvánosan leégetett. Mindig olyan pimaszul nagyképű velem szemben, hogy már akkor dühbe gurulok, amikor megkezdí a leereszkedő megjegyzéseit. És tudja is ezt! Nem kollégának tekint, hanem a fejemen táncol. Ez az alak...
- Tudom, tudom. De hát mit imádkozol?
- Nem úgy gondoltam.
- Legalább őszinte vagy. Jó az neked, hogy ennyi ellenszenvet és keserőséget hordozol magadban?
- Egész beteg vagyok tőle.
- Én meg akarlak gyógyítani. Bocsásd meg neki, és én is megbocsátok neked. Talán már előbb megbocsátok neked. Mert a nagyképűség és a gyűlölet az ő bűne, nem a tiéd. Akkor lehet, hogy kevesebb lesz a pénzed. Biztos, hogy veszítesz társadalmi rangodból. De béke költözik a szívedbe.
- Hm. Nem tudom, meg tudsz-e győzni.
- Segítek neked.
- Ne vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól...
- Mindennél szívesebben. Mondd el, milyen emberek és helyzetek visznek kísértésbe.
- Hogy gondolod ezt?
- Hát ismered gyenge oldalaidat. Durvaság, pénzvágy, érzékiséged, erőszakosságod, neveltetésed. Ne adj esélyt a kísértésnek!
- Azt hiszem, ez a legnehezebb Miatyánk, amit életemben valaha imádkoztam. De legalább valami köze van a mindennapi életemhez.
- Szép. Már haladunk. Imádkozd nyugodtan végig!
- Mert Tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.
- Tudod mi válik az én dicsőségemre? Ha az olyan emberek, mint te, komolyan kezdenek venni engem, és az én akaratom szerint kezdenek el cselekedni. Ha rájönnek, hogy amit az én országomért tesznek, végülis őket magukat teszi boldoggá.